

173

заруба за
нега

ПЪРВАТА БУКВА. /А/

Из

VIII године.

29 лекции на общия план, държана на 6.III.1929 г.

Изгрѣв-София.

МВ

ПЪРВАТА БУКВА./А/

19

Размисление върху святостта.

Всъща наука, които не се прилага се винова. Тогава да ви кажа: съ пари е лошо, безъ пари е по-лошо; съ науката е лошо, безъ науката е още по-лошо. То съ двъ макарни. Казва пъдой: иначе науката, лошо е съ науката, тръбва да се учи, човѣкъ неразбира, тръбва да се троши главата. По добъръ съ ти да я троишъ, отъ конялото да я смачкатъ. Казвамъ сега, ако ние разучваме пъцата-на български думата разучвамъ, разбира и да отучимо кубаво тръбва да се разучатъ пъцата. Допуснете, че пъкъ ви казва: азъ, като бъхъдъте съ тия малки работи се занимавахъ, пишехъ 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, по читамъ, следъ като си станалъ взрастенъ математикъ, може ли да се освободишъ отъ тъзи цифри? Или, ако кажете: азъ, като бъхъдъте, пишехъ тия цифри, букви. Но като стана виденъ списателъ, можешъ ли да се освободишъ отъ тъзи букви? Само че като дълте вие сте стеснели буквите по единъ начинъ, а като списател вие сте виртуозъ да ги събъпите въ разни пермотации, слогове думи и т.н.

Казвамъ: прости! идти иматъ свое приложение. Въ умствения свѣт има известни идии, които съставляватъ азбука на Всъществената наука. Ако вие тия основни идии не знаете, какъ ще разберете Всъществената наука? Основниятъ идии това съ азбука. Отъ азбука вие никога не можете да се освободите. Тукъ тръбва да го знаете. Сега ние започваме съ **a**. Кои съ основната идии, които съставлява **живътъ** а **живътъ**. Следователно, основната идея това е живътъ. **ЖИВОТЪ** Това е равносилно на **живътъ**, може да **живътъ** произнесе **a**, когато той създава, че е азъ въсвѣта, той може да произнесе **A** и едното въ свѣта иматъ сѫщото произходение. Тъкъ съ букви на човѣкъто съзнателъ. Човѣкъ никога не може да произнесе буквата **A**, и да ну дойде идия за живота, ако ние имаме съзнатие. Сега азъ възимамъ думата съзнатие, не въ обикновения съдълъ. Задното когато ние говоримъ за несъзнателно или безъсъзнателно, ние разбираме вънъ отъ идиято съзнатие, едно по-широко съзнатие. Казвамъ води единъ несъзнателенъ животъ. Та основната буква е животъ. Помните въ Всъществения свѣтъ, като пажещъ животъ, т.е. съ въ перво съдълението, кофи си вече единъ **професоръ** **първокласникъ** на земята. Ти ще разбирашъ живота като единъ елементъ, ти ще възприемешъ животъ. Ние казвамъ: тръбва да живътъ. Като изучавашъ тази буква, тръбва да се научишъ да живътъ. Сега вие можете да скованите обикновеното сковане

за живота. То е погрънко. Казвате: аз да живя единъ добъръ животъ. Никакъвъ добъръ животъ! – Ама лошъ животъ съ. Никакъвъ лошъ животъ! А-то е животъ. Няма да туримъ нито добрину, нито лошевина въ живота. Добрата и лошата се образуватъ когато съпоставяте живота съ друга идея. А-то може да го туримъ, че осърбявашъ нѣкой човѣкъ, може да го туримъ, че зарадванъ нѣкот човѣкъ. Това ще зависи отъ вашето умение. Но е лошевината въ буквата, лошевината е въ човѣшния умъ, кидъто ще туримъ А-то въ дадени случаи. Сега ще съ одвободите отъ онни понятия за доброто и злото, което иматъ основените хора. Злото съществува само като една пермутация въ нашиадицки мисъл. Единъ музикантъ може да направи една погрѣшка, ако не знае, какъ да съпостави тоновете. Има известни тонове, които образуватъ скорди, има други тонове, които не образуватъ скорди, както и да ги туримъ, както и да ги произнесиямъ, обаче все се явява единъ дисонанс. Казвамъ сега: живота вие ще го схване въ неговата чистота като една основна буква. Това е А-то. Животъ има само въ съзнанието. Когато съзнанието ве пробуди тамъ има животъ, тамъ съзнанието не е пробудено, тамъ никакъвъ животъ нѣщо не съществува. Тамъ има само единъ механически процесъ. Когато ние говоримъ за живота, ние всѣкога разбираме съзнанието, че нашето основно съзнание, съ което се терзаемъ, по да съзнавашъ, че си въ единъ свѣтъ, дѣто хуманджанджийски иматъ привилегии, дѣто иматъ възможности да достигнатъ най-големите височини и най-големите дѣлбочини. Какво лошо има, че си се качилъ на планината, или си слизълъ въ долината? То е само понятия. Казвате: много високо се качихъ. – Или: азъ много низко слѣзъ. Какво лошо има вътвъра, че си слѣзълъ много низко? Ако възмете е единъ разбойникъ и го качите на една висока планина, той ще стане ли светъ? Или ако възмете единъ светъ и го снемете въ най-дѣлбоката дolina, той ще стане ли разбойникъ? Казвате: азъ искахъ да се катамъ по планината, може да стана светъ. Може да станешъ светъ, ако искашъ. Ако те искашъ съ единъ аеропланъ на планината, ще станешъ ли светъ? – Не, ще останешъ разбойникъ. Ако те снемашъ долу въ най-дѣлбоката планина, пакъ светъ ще остане съ. Нѣщата, кидъто и да ги туримъ оставатъ непознати. Животъ самъ по себѣ си не може да се примири. Той е една основна буква. Сега въ всяка умъ ще се роди мисълта каква е втората буква, каква е втората основна идея. Първата основна идея колко връзка трябва да има

Както извадите на български Б какко букви оставатъ? - 5. На английски колко букви съдържа думата животъ? - 4. На френски? - 3. На гръцки? - 3.

Животът това е първото усилие на Духа да се прояви във внешния святъ. Този потикъ да се прояви къмъ периферията, той се нарича животъ. Значи Богато Духът излиза на периферията и започва своята работа, това е вътрешният потикъ, започва животът във неговата елементарно проявлене. Сега очакваме отъ васъ, когто сте учители, какви приказки давате на децата за буквата Л? За живота и то толкова богата литература, има почти хиляди приказки за идеята животъ. Адамъ какъ е живълъ; това какъ е живъла; всичките философи какъ са живели; благородните това са се занимаватъ за тази основна идея; животъ на един коя си красива мома; животъ на един коя импресионистъ си грозда мома, един кой си вълкъ, един коя си лъжа лиса, и т.н. Сега тази основна идея прониква, понеже по нѣкакъ пътъ единъ вътрешенъ дисонансъ, който сега същимъ проявява във живота. Ние не знаемъ какво трбва да правимъ съ живота, и търсимъ да го измѣнимъ. Чудни са хората, когто искатъ да измѣнятъ животъ. Но да измѣни Л-то запримѣръ. Да започна отъ това, което е понятие. Ла Всичките тия знаци измѣнятъ ли звука Л? Има да измѣнимъ животъ, както и да го пинемъ. Тази идея както и да я съвърши, животът остава животъ, той не може да се измѣни. Той е единъ елементъ, вътръ не може да се измѣни. Ние изваждаме: да подобримъ животъ. Не можемъ да подобримъ живота. Ако животъ стане лонгъ, Фалшивъ е тази идея. Животъ лонгъ не може да стане. То е само такива понятия, че животът билъ лошъ, или добъръ. Животъ не може да се поквари по никой начинъ. Животъ излиза отъ Бога и се връща къмъ Бога, и външните и външните във своята чистота. Въ живота може да има само прийски, но че животът може да се разля и подобрива, това не съставлява никаква идея, основна кояма задължително да го търсимъ. Това, което развали живота, то е извън живота. Такъ и мисълъ трбва да седи въ ума ви, ако искате като обулатни ученици да работите и като окултични ученици, но скажа дали мога да ви нарека окултични ученици, понеже, какво знаете отъ окултичните науки, какво знаете отъ хиромантия, какво знаете отъ френология? Не казвамъ, че не знаете, но коя е основната черта на хиромантията, коя е основната черта на фигурите на физиогномията, коя са основната черта на гравюрията, коя са основната черта на астрологията. Тъкмо иматъ основна идея върху която всичко се групира, иматъ своя ядка. Вие вземете едно яйце,

гости

то си има една яйца, оиско която всички се намиратъ въ съ-
отношението. Ако туришъ това яйце при известни условия, може да излезе
пиле. Но, ако това яйце няма таки основата идия, тази яйца,
тогава яйцето само по себе си се развали.~~Да~~ каквото: яйцата въ този свѣтъ се раз-
валиятъ. Защо се развалиятъ? Всестраното яйце съ милиони, съ милиарди го-
~~въ пространството~~
дини седи безъ да се развали. ~~Какво ще кажете?~~ Една идия като зароди-
~~е~~ едно яйце, но се развали като кокосъ яйце, кито като паче айце. Сега
може да кажете: животът може да се развали отъ кждъ допущате, защо жи-
вотът ви може да се развали. Животът може да се развали само, ако
вашите отношения къмъ Бога се измѣнятъ, ако вашите отношения къмъ ваш-
ите близки се измѣнятъ, тогава въ живота ви ще се яви единъ малъкъ
дисонансъ, ще приемете или по-малко, или повече ~~Всъкога~~, когато ние при-
емиме по малко животъ, отколкото трѣбва, то е едно зло. ~~Всъкога~~, когато
приемеме повече животъ, може да се дади прѣсъдане. Когато приемемъ тол-
кова, колкото трѣбва, това е радостта на човѣчия духъ. ~~И~~ Пиродата
дава изобилие, не те пита. Като дойде изобилието е както въ едно пине-
~~трѣбва да~~
това, косто е изобилие прѣлѣе отвѣнъ, остави да изтиче, да се измие
шинето. Никога не оставий шинето празно! единъ прѣстъ. Като идешъ на
чешмата остави съда дади прѣлѣе отвѣнъ. Вие, като идете на чешмата съ
шапата стомна, бързате да не протече. Това показва една ~~спрѣжавостъ~~
въ пасъ, като че тази чешма е вами, гледаде ~~да~~ капне една капка па-
звана. Нищо нека потече отвѣнъ. Всички съща трѣбва да имате широ-
чина на вашите съваждания. Ако водата прѣлѣе, какво ще стане, защо те
е страхъ? ~~Нѣкога~~, като турида налива, още празенъ извади своя съдъ. ~~Ни-~~
такъ: защо го изваждашъ, каква пакостъ ще направи водата, ако прѣлѣе?
Той мисли, че като прѣлѣе водата, ще изтърка стомнатата. То е понятието
на онзи, който бръснала яйцето. Той източилъ бръсничата, ~~и~~ бръсне яйцето.
Какво правишъ? - Бръсна яйцето. Да бръсне яйцето. То съ залъгания.
Може да се правятъ упражнения, то е другъ въпросъ. ~~Щомъ~~ идешъ до една
наука, идентъ, която ~~благашъ~~, трѣбва да бидатъ основни. Да бидешъ като въ-
чната канара да кажешъ: Не може дади друго яче.

~~С~~ега животът самъ по себе си е чистъ. Като станешъ сутринъ
помисли за живота, за първата ~~единъ~~ буква, порадвалъ се, че Богъ ти е
разкрилъ, дали ти една основна идея. ~~Е~~дна наука се прие въ тази идея.
Първата буква е животъ. Втората буква? Първата буква трѣбва. Едната
е достатъчна за живота. Сега може да дойдемъ за произхода на

живота, какъ се проилъзълъ животътъ, какъ се явилъ тази идея. Питамъ: кога се явилъ въ свѣта животътъ? Въ време и пространство животътъ се явилъ нѣкога, но животътъ въ същото проявление нѣма нито начало, нито край. Единственото реално нѣщо, което ние знаемъ, то е животътъ. Ние се намирамъ при известна обстановка, разбираялъ ни известни предмети, и нѣкой путь тѣ започватъ да ни беспокоятъ, казвамъ: ~~Живѣ~~ не ѝ се живѣе, настъ ни дотегна да живѣемъ. Обстановката, предметите, които ни разбираятъ ни беспокоятъ и ние поканада живѣенъ ~~Зареди~~ тѣзи предмети. Закъмъръ, намиранъ се въ едно общество, не обичашъ хората, тѣ сѫ предметите казванъ: не искамъ да живѣя. Ама не можешъ: не искамъ да скда въ връзка съ тѣзи предмети. Тогава, кое те спрѣло да живѣешъ при тѣхъ? Какъвъ е законътъ на живота? Животъ е първиятъ потикъ на движение. Тогава

Имамъ слѣдната идея. Това е планински връхъ, имате единъ изворъ, който ~~слиза~~. Питамъ: тази вода, която слизатъ, трѣбва ли да се спира по пъти и да приказва съ този съ онзи. Тя минава покрай различни предмети и когато и да сѫ красиви, тя върви по своята работа нѣкъде върви по бързо, нѣкъде по-плека, както иска, но върви ~~та~~ и ние въ живота ще оставимъ тия предмети, нѣма какво да написъ Драганъ, бъсъ, Петко. Ако тѣ ни спазватъ, подредиши, че тази вода се е спрѣла въ своя путь на движение и образува ~~каквото~~ нѣкое блато. /А/ Отбила се отъ пъти си и като дойде какво ще прави тази вода? Спрѣ се, но въ нея има едно движение, баликане, ти ходи и си търси място, балиника се като морето, докато намири нѣкъде путь до кой уменъ човѣкъ и току отвори путь на тази вода /В/. Възможно съ своя путь да се отбиешъ и да образувашъ нѣкое блато. Спрѣ се и казванъ: ограничи се животъ ми. Първичната идея е да се движишъ. Никъде може да спремъ, всичко въ свѣта е възможно при сегашните условия на живота. Казвамъ: сега трѣбва да симате една лесна пътешества идея за това, косто сега съвадате, не да го отхърлите, защото въ бѣгачините въ сквадации, контракции, може да сте може да живѣли въ нѣкоя идея, и къмъ то има известно отклонение докато добдете да живѣете въ онзи естественъ путь, или въ онзи Божественъ путь, отъ когто първоначално сте тръгнали отъ високия връхъ. Томъ влѣзете въ естествения путь или онзи Божественъ путь, вие ще се освободите отъ много терзания и мъчения. Вие казвате: какъ може да живѣемъ. То е като онзи ученици, които казватъ: какъ ще сърдимъ училецето? Ученикътъ, който мисли какъ ще сърди ученицето, той не съ отишълъ да се учи, той не е

ученикъ като вляе въ училището, той тръбва да има една основна идея да се учи. Кога ще свърши и какъ ще свърши, съ отлиние ли ще свърши, това си човешки работи. Той тръбва да свърши не съ отлине, но съ съсъзданство. Това, което днес да го знае въ съвършенство, опитно. ~~Щомъ~~ Съзнанието тази идея въ живота, изучете най-първата буква ~~X~~ Дойде хромат. Хромата това ет гости, малки микроби, които се развиват, като дойдат на гости, вие започвате да кихате. ~~Ти~~ Гости няматъ тъзи етикеции, тъ не се отиват, оставятъ своята ~~жижикински~~ нечистоти, като макар и дъца, че тръбва да ги чистите, тъ оставятъ своята извержения, ти запачаваш да кихаш, ностър тече. То е изхвърляне на тъхните нечистоти. ~~Какво~~ е хремата на турските банибозуци, изхвърляне покълнатъ, които скъпши или ~~като~~ заминатъ тия банибозуци, тръбва да очистишката. Задо идвашъ банибозуците? Ако кръвта ви е чиста, банибозуци няма да идвашъ никога... Въ една чиста кръв тирете каквато и да е микроба, тя умира, не може да живее. Но също тръгниятата парижката кръв си толкова силни, като мине една микроба отскуча. ~~Ти~~, ако биси един барабанъ, прахъ може ли да остане ~~Щомъ~~? Барабанът стане кротък, идва практика. Никой пътъ казваме: да бъдемъ кротки. Никога не представайте да си бисе барабанъ. Кроткиятъ тръбва хубаво да бисе барабана, музикално. И като спите барабанът да не представа. Казвате: че се повръди барабанът. Няма да се повръди. Сега кое е бисните на барабана? Това е човешкиятъ умъ, който постоянно тръбва да мисли. Да да се пази животът отъ своята нечистоти, тогава все че иде умът като спомагателно сърдество, задо се даде едно упътване дали да влиза ти чужди елементи, които може да спънатъ. То е граматика, да знаешъ да поставляш думите на място. Не знаешъ ли да поставишъ и въ обикновеното училище че направилъ погрешки, както дъцата правятъ. Живатъ. Сега направете една пермутация отъ тия букви и създайте една дума друга хармоничка. Витоки: ~~J X T O Z~~ Всеки една буква въ латинската азбука, или въ славянската азбука може да я пръведете въ геометрическа форма. Тогава ти добива смисъл. За да различавате съгашната писменостъ, тръбва много добре да сте запознатъ съ геометрията. ~~E~~ Тази буква е чисто материалистическа, отъ коя е образувало ~~M N~~. ~~N~~ то е екшъто, означава пъще, което е омотано въ материала. Материала служи като обвивка. ~~D~~ Въ еврейски означава пакъ една материалистическа буква. Еврейският и е обврнато ~~a~~ . У еврейски движението започва на- долу-

Движението на съзнанието е отдолу нагоре, тук имате ниволуйни, слизане отгоре надолу. Понеже евреите са вървели по природата, по основа движение, покоето човекът е слизъл, тъкмо описвали като единък пътенешественик, какъв върви. **Да** има голимо различие, ако пишем по единия начинъ, или по другия. При **и** първата буква слизамъ ще качваш, а при втората е обратно. Египтяните са пописали **Л**, тогава евреите са взели **Х**. У египтяните е билъ човекът, който трънналъ въ своетодните движения. Ние имаме същото. Тази торбичка на **Л**-то означава, че човекът е бърканенъ със никаква идея въ себе си. Съзнателното излъчване и къде отива. Но то е съзнанието: излиза отъ Бога и се връща към Бога. Не да разбирамъ Бога като една механическа сила, но да разбирамъ основа на велико съзнание, въвкосто живещъ и отъ което си се отдълняваш и работиш и пакъ се връщаш. Когато човекъ разбира този законъ, той не може да е безспокойен. Този не разбира закона, безспокойствието иде. Когато разбирамъ нѣкой свѣй приятель, ние не сме безспокойни, когато не го разбирамъ, всъкога ще се внесе едно безспокойство. Когато двѣ души се разбиратъ безспокойство въ тѣхъ не може да има, когато не се разбиратъ, има единъ елементъ, който може да произведе едно криво разбиране. Когато вие взимате тази чистата идея въ нейната първична проява, значи Всички се далъ този животъ, всднага въ насъ се зароди радостъ, както дѣцата се радватъ. Тъкъм взиматъ пиньетъ единъ буква, пишатъ, докато я научатъ. То е спитъ по само на звуковестъ, но и ръката тръбва да движисе. Животътъ не е само да го слушаш, но да научиш и неговите основни положения. Тъкъм както се поставенъ въ славянски сънкъ думата животъ, тя славянска дума ли е? **НС** Този кръгъ е раздълненъ, единиятъ полукръгъ, посъдъ другиятъ, и двата диаметри са взети. Значи животътъ това е яйцето, което се е пропукало и излязло **Жака** и излязло се. **Жака** се образува по **И-то**. И-то показва мястото, отъ където животътъ произтича, значи слизаш и се качва нагоре. Животътъ самъ по себе си, съзнанието на човека знае откуда слизаш и къде отива. Нагоре то е посоката. **В-**тотова е проявлянието на кръга съ единия диаметъръ. Този кръгъ **О-то** показва първичното Всесъщество начало. Този животъ, за да не се поквари, тръбва да биде свързанъ съ единицата. Иматъ тогава животътъ цѣлъ кръгъ-**О-то** и двата диаметра **И-то**. Този, който писалъ буквите е билъ мудрецъ. Тъкъм не си писане произволно, тъкъм са писани по единъ вътръшни законъ.

Този, който разбира дълбокия смисъл на азбуката, той пише смислено.
Тръбва да се работи. Сега някой нънца не ги разбира твой както
онзи учителъ, който преподава дискриминирана геометрия: учителятъ раз-
правя за плоскости проектирани във въздуха, еднослъчение, друго съчение
хоризонтална плоскост и т.н. Някой ученикъ гледа, нищо не видя, не раз-
бира, но учителятъ разбира, плоскостите са във неговия умъ. Ако във васъ
въображението не може да работи, да оживи тия букви-И да видиш някой
изворъ, това течение на живота какъ слиза и какъ се качва като живи
струи, или О-то - да видиш това движение на този първичен зародишъ,
от който животъ излиза навсякъде. Някой ще каже: тъй са празни работи.
Тъй са фантазии. Но животъ съз фантазии работи, безъ фантазии не работи.
Задължително знаете за живота, това, което вие знаете, ще го разите, защо,
дължете, като иде във учелешато не оставя това, което са го учили баща
му и майка му. Върне се отъ училището, разправя за А-то, това е животъ.
Това А ни най-малко не тръбва да биде във стъркновение съз живота. Не
вие да напуснете живота. Вашето разбиране, вие ще го държите, то е цѣн-
но, но и новото, този новиятъ животъ, като влѣзе във васъ ще го пазите.
Казвате: какъ ще живѣмъ? Човѣкъ въ единъ денъ може да стане светия.
Азъ вървамъ въ единия денъ и въ единия денъ може да стане големъ грѣ-
никъ, отъ човѣка зависи. Моментално и светия може да стане и грѣшникъ
да стане. Този допусненъ единесъмънисъ въ ума си - какво е направилъ
Господъ, може да съгрѣши. Въ дадения случай каза: този животъ, който
еъ живѣлъ, влиза една идея, и веднага ти си светия, всичко се измѣни.
Ние възга разбираме външно, докъдъ драката се скрия, то съ външни залъгали-
ки. Въ сѫба, като повървашъ въ Бога, въедната ставашъ чистъ моменталъ.
Това мясо на единсъмънския кръгъ, единътъ ималъ такъвъ кръгъ, следъ като
работилъ цѣлия денъ въ лаборатория, драката се опръсквала съ боя, той
влизаля при този кръгъ, пускала електричеството и въ 5,10 секунди, ед-
на минута най-много драката била чиста, отъ праха и отъ лекетата.
Като пуснаше Възстановенъ кръгъ въ себе си, всички тия извержения
на дявола, които са се отгори, той пратихъ една муха, втора, драка-
та ти с праха, веднага ще изчезнатъ. Вървате, че вие сте грѣшници,
че тръбва да се покащете. Действително тръбва да се покаешъ. То е из-
правление на живота. Тръбва да знае човѣкъ, какъ да се разкаже. Някой пакъ
започваши оттамъ, отъто не може да се покаешъ. Но сега да оставимъ,
товари старитъ работи, да не говоримъ за старитъ дългове. Азъ вън-

Мамъ това въ своята чистота, пъкъ какво има да плащате, това е ваша работа. Кой какво има да плаща то е негова работа. Ако човѣкъ има да плаща, то е много приятна работа. Че много приятно е да давашъ. Че какво лошо има, ако имашъ да давашъ? На български да давашъ има двояко значение: да давашъ, значи имашъ дългъ и да давашъ отъ себе си. Но казвамъ: хубаво е да имашъ да давашъ въ каквато и да е смисълъ. Защото, като кажешъ, чѣ нѣма кой да те обича въ свѣта, ако имашъ да давашъ нѣкому, той веднага щете търси, казва: почитаемъ господине, падежът на вашата полица наближи. Веднага ще получишъ любовно писмо: "Почитаемъ господине, дрожитъ, които зарежахте съ готови, слате да ге вземете." Хубаво е това.